

Naš čas

24. avgust 1973 • Leto IX., št. 23 (193) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuba Naraks

V VASI GORENJE NOVA TOVARNA

Velenjska tovarna Gorenje bo v vasi Gorenje pri Šmartnem ob Paki zgradila novo tovarno za izdelavo keramičnih ploščic. Keramika sodi v nove proizvodne programe Gorenja in računajo, da bo tovarna začela poskusno obratovati 25. novembra prihodnje leto.

Celotna naložba bo veljala 93 milijonov dinarjev.

Glavno opremo bo dobavila italijanska tvrdka Mitland iz Milana. V tovarni, ki bo stala na površini 10 tisoč kvadratnih metrov, bo zaposlenih 194 delavcev. Na leto bodo v novi tovarni proizvedli milijon kvadratnih metrov keramičnih ploščic, katerih vrednost proizvodnje bo znašala 177 milijonov dinarjev.

NOVO IGRIŠČE V ŠMARTNEM OB PAKI

Smarčani so svečano otvorili novo nogometno igrišče s prijateljsko tekmo z ljubljansko Olimpijo. Srečanje, v katerem so zmagali ljubljanci z rezultatom 5:1, si je ogledalo blizu 2000 ljubiteljev nogometa. Zadetek za domačine je dosegel Vizovišek.

Nogometaši Šmartnega, ki so okrepili svoje moštvo z igralci velenjskega Rudarja — Topičem, Vizoviškom in Sitarjem, za novega ligaša SNL pa bosta igrala tudi Kač (Olimp) in Kompan (Rudar Trbovlje); se vesno pripravljajo za prvenstvena srečanja v novem tekmovalnem okolju.

ŠE O STRMOGLAVLJENEM LETALU

Na sliki so ostanki jadrnega letala, last koroskega aerokluba Slovenj Gradec, s katerim je v soboto 4. avgusta strmoglavil na njivo v Saleku 43-letni francoski turist Valter Georges Armand. Francoski pilot se je pri padcu hudo poškodoval in je dve uri po nesreči umrl v celjski bolnišnici. Čeprav so od dneva nesreče pretekli že trije tedni, smo kljub temu

povprašali sekretarja slovenjgraškega kluba Iva Blekača o vzrokih nesreče. To smo storili zavoljo tega, ker je bilo slišati govorice, da po predpisih tuji državljani pri nas brez posebnega dovoljenja ne smejo leteti. Ivo Blekač nam je povedal, da je zvezna uprava za civilno letalstvo izdala dovoljenje, da lahko letijo tuji na letali-

ščih v Slovenj Gradcu in Lescah z določenimi omejitvami: letalo se ne sme oddaljiti od letališča več kot 20 km; tuji ne smejo opravljati prelete z letali in da lahko pridejo k nam s svojimi letali, če jih pripeljejo z avtomobilom. Kot je znano je komisija ugotovila, da je za nesrečo, ki se je zgodila v Velenju, kriv sam pilot.

Triglav je postal slovenska Meka. Tak občutek dobi obiskovalec slovitega očaka Julijskih Alp. Več kot tisoč obiskovalcev se povzpne dnevno na 2863 m visok vrh, od koder je v lepem vremenu čudovit pogled na alpski svet ter zelene doline daleč spodaj. Zato ni čudno, da so vse kočice nabito polne obiskovalcev željnih osvežujoče pijače, spominkov, razglednic, skromnega kotička za prenočišče, ki večkrat ob takem povpraševanju ostanejo praznih rok. Takšne in podobne dogodivščine je doživelo 167 Velenjčanov, med njimi 10 izžrebancev tednika Naš čas, ki so se tako kot ostalih več sto planincev iz vseh mogočih krajev podali v soboto 18. avgusta na naš najvišji vrh.

OBISKALI SO GORO JURIŠEV

Združenje vojaških vojnih invalidov iz Soštanja je pripravilo članski izlet na Graško goro. Izletniki, bilo jih je 67, so se odpeljali na Graško goro z avtobusom. Med njimi je bilo tudi nekaj borcev invalidov, ki so se v februarjskih dneh leta 1944 borili kot borci NOB z mnogo močnejšim in bolj oboževanim sovražnikom. Med izletniki pa so bile tudi žene in matere padlih borcev.

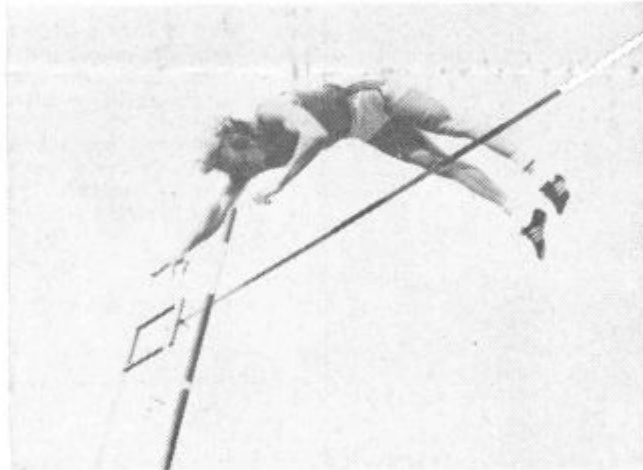
Obiskali so domačije na Graški gori, ki so v narodno osvobodilnem boju dajale zatočišče našim borcem in jim nudile vse kar so zmogle samo, da bi zdržali v borbi in izbojevali svobodo. Izletniki so se pri spomeniku na Graški gori poklonili spomenu 320 padlim borcem, ki so v borbi na Gori jurišev izkrevavali. Zbranim je o pomenu narodnoosvobodilnega boja spregovoril predsednik ZVVI Soštanj prvoborec tov. Ivan Gušič. O pohodu in bor-

bah XIV. divizije pa je govoril udeleženec pohoda in borb Milan Pugač.

Tokrat je bilo prvič, da je pripeljal avtobus izletnike

na Graško goro po novi dobro vzdrževani makadamski cesti, ki je približala ta zgodovinsko pomemben kraj ljudem.

NAŠ POKAL FINSKEMU ATLETU

Izlet je vodil sekretar ZVVI Mihael Kortnik, ki je skrbel za prehrano in razvedrilo. V senci sadovnjaka Metulove domačije so se izletniki izredno dobro počutili in marsikatero tudi zapeli. M. V.

Tednik Naš čas je namestil poseben pokal najboljšemu atletu na polfinalu Evropskega atletskega prvenstva, ki je bilo v Celju.

Med številnimi odličnimi dosežki na tem tekmovanju, kjer so nastopile reprezentance ZR Nemčije, Poljske, Švice, Španije, Finske in Jugoslavije, so dosegli rezultate ob skoku ob palici. Kar trije so preskočili višino 520. Najboljši pa je bil Finski atlet Antti Kalliomäki, ki je preskočil s palico višino 543 in tako postavil nov finski rekord. Ta dosežek je tudi v svetovnem merilu eden od najboljših rezultatov v letošnji sezoni.

Tako smo lep kristalni pokal tednika Naš čas, podelili temu odličnemu mlademu atletu. — Na sliki je zmagovalček Kalliomäki ob preskoku višine 520.

KAJ DELAJO BEVŠKI MLADINCI

Na nedavnem sestanku mladinskega akcija Bevče pri Velenju so ugotovili, da je dejavnost aktivna na vasi upadla. K temu so pripomogli nekateri mladinci, ki neresno izpolnjujejo zapužane naloge, jih zavlačujejo in neredno hodijo na sestanke. Taki posamezniki škodujejo celotnemu trudu in delu mladincev. Zato so se udeleženci sestanka odločili za selekcijo v aktivu.

Aktivni mladinci so si že zadali nove naloge. Najprej so sklenili pomagati prebivalcem pri gradnji ceste zgornjega predela Bevč. Ta cesta bo nedvomno velikega pomena za tiste prebivalce, ki stanujejo visoko na pobočju, saj sedaj ti predeli niso dostopni z motornim vozilom. Mladinci upajo, da jim bo delovna akcija uspela, saj se bodo tako tesneje povezali z vaščani. Od njih pričakujejo podporo pri gradnji dvorane, ki je želja vseh. Predvsem se zanjo trudijo mladinci, saj se bo tako lahko bolje razvijalo kulturno življenje. Mladinci že vrsto

let zbirajo sredstva. Letos so v ta namen zopet organizirali že tradicionalno kulturno mladinsko prireditve »Pokaži kaj znaš«.

Ker so na prireditvi pričakovali veliko obiskovalcev, kar se je tudi uresničilo, so za pomoč prosili tudi gasilce. Starejši člani so sicer proti graditvi kulturnega doma, češ saj ga mi ne bomo več potrebovali in uporabljali. Zato tudi večsih v jezi trdijo, da mladinci razdirajo, kar so oni naredili. Kdor pa količkaj pozna delo mladincev, ve, da mladinci pomagajo pri gasilskih prireditvah, pri vsaki akciji dobijo mladinci

del bremena na svoja ramena.

Mladinci so tudi pomagali pri urejanju bankin ob novoasfaltirani cesti v Bevče. Čakalo jih je tudi delo na otvoritvi asfaltirane ceste v Bevče in na gasilski prireditvi. Na to njihovo delo nekateri vaščani radi pozabijo, kadar mladinci prosijo za to ali ono. Tako početje mladinci na sestankih obsojajo, saj tudi oni gradijo lepšo prihodnost.

Zato še z večjim elanom zbirajo sredstva in se trudijo, da bi čimprej položili temeljni kamen za kulturni dom v Bevčah.

Danes v Naš čas

- Pred javno razpravo — krajevne skupnosti in razvoj naselij — stran 3
- Obiskali smo krajevno skupnost Gorenje — stran 5
- Množični pohod Velenjčanov na Triglav — stran 7
- Uspeh šoštanskih miličnikov — stran 8

Zadnje dni po svetu

• **SOGLASNA OBSODBA IZRAELA:** Varnostni svet združenih narodov je soglasno sprejel francosko-britanski predlog resolucije, s katero se obsoja vlada Izraela zaradi kršitve libanonske suverenosti in ozemeljske nedotakljivosti in zavoljo tega, ker so izraelska vojaška letala ugrabila iraško potniško letalo v libanonskem zračnem prostoru.

• **V ČILU SE NAPREJ NAPETO STANJE:** Čilski predsednik Salvador Allende je zahteval izredno zasedanje nacionalnega kongresa zaradi težkih razmer v državi. Vladne politične sile so izdale uradno sporočilo, v katerem ostro obsojajo vedenje vodilnih dve opozicijskih strank, ki sta »napovedali vojno ljudstvu«. Privrženci vlade so zahtevali naj Allende uvede red v državi in pozdravili sklep vlade in oboroženih sil, da naredijo konec stanki 50.000 lastnikov tovarnjakov. Vojska že zasega tovarnjake v devetih provincah, ker lastniki kljub ultimatu vlade niso hoteli prekiniti stavke. Kot kaže gre v Čilu za protivladno politično operacijo širših razsežnosti. To med drugim kažejo teroristična dejanja, ki jih izvajajo stavkajoči in desničarski elementi.

• **UGRABLJENO LIBANONSKO LETALO:** Pretekli teden je na izraelskem letališču blizu Tel Aviva pristalo libanonsko letalo s 110 potniki, ki je bilo ugrabljeno nad Ciprom med poletom iz Bengazija v Bejrut. Po trditvah izraelskih oblasti je ugrabitelj Libijec Mahmud Tumi, po pisanju arabskega časopisja pa so načrt za ugrabitev libanonskega letala napravili Izraelci, da bi odvrnili pozornost svetovne javnosti od njihove nedavne ugrabitve iraškega letala nad Libanonom.

• **PAPADOPULOS PRISEGEL:** V Atenah je v nedeljo prisegel George

Papadopoulos kot prvi predsednik nove republike. S tem samodejno spet veljajo doslej prepovedani členi ustave o človeških pravicah in demokratičnih svoboščinah. S prisego je Papadopoulos sprejel obveznost, da bo med drugim spoštoval ustavo in zakon.

• **NADALJEVANJE POGOVOROV:** V začetku tega tedna se je v Bonnu začel drugi krog pogovorov med Zvezno republiko Nemčijo in CSSR o obnovitvi diplomatskih odnosov. Menijo, da bodo našli rešitev za problem zahodnega Berlina, ki je v zadnjih tednih zavrl pogajanja med Bonn in Prago. Gre za to, da bi zahodnonemški predstavnik v Bonnu in konzularni predstavnik v CSSR zastopal ne le interese posameznikov iz zahodnega Berlina, ampak tudi interese pravnih oseb ter sodišč.

• **KURT WALDHEIM URADNO POVABLJEN V ALŽIR:** Stalni predstavnik Alžirije v OZN je izročil generalnemu sekretarju Kurtu Waldheimu uradno vabilo za 4. konferenco nevrščeni v Alžiru. Waldheimova udeležba na konferenci bo seveda podprla prizadevanja za rešitev bližnjevzhodne krize, saj pričakujejo, da bodo na konferenci razpravljali tudi o tem problemu. Poleg tega generalni sekretar posebno pozornost spremlja celotno dejavnost nevrščeni držav in to zato, ker so prevladujoča sila v OZN in ker delujejo konstruktivno.

• **PRVO ROJSTVO V VESOLJU:** Prvi predstavnik novozačetega življenja zunaj zemlje je ribica. Znanstvenik dr. Owen Garriot, ki je član druge posadke Skylaba je namreč sporočil na zemljo, da se je iz iker, ki so jih vesoljci vzeli s sabo, razvila prva ribica in da je to »prvo rojstvo« v vesolju odkar ga je začel osvajat človek.

VLADO BARABAŠ
komentator Radia
Ljubljana

KOMENTAR TEDNA

V sklopu letos izredno razgibane mednarodne dejavnosti Jugoslavije — glavna povoda za to sta četrti konferenca voditeljev držav in vlad nevrščeni in konferenca o evropski varnosti in sodelovanju — je našo državo minule dni uradno obiskal voditelj Bangladeša, predsednik njegove vlade šaik Mujibur Rahman. Dejstvo, da je Jugoslavija prva država, ki jo je Rahman uradno obiskal kot bangladeški premier, prav

Politično sodelovanje med državama — to so pokazali tudi minuli Rahmanovi pogovori s predsednikom republike Josipom Brozom Titom in predsednikom zvezne vlade Džemalom Bijedičem — temelji na jugoslovanski podpori prizadevanja za nadaljnjo in popolno mednarodno uveljavitev Bangladeša. Državo je sicer priznalo že nad sto drugih držav, vendar gre tu še za dokončen sprejem med nevrščene, odprto pa je

mogel več vztrajati pri nepriznavanju Bangladeša, čeravno je položaj na indijski podcelini za zdaj še precej zapleten. S pakistanskim priznanjem realnosti pa se bo predvidoma spremenilo tudi stališče Kitajske (in nekaterih drugih), tako da bo Bangladeš le dobil mesto, ki mu gre v svetovni organizaciji.

Jugoslavija je takšna prizadevanja Bangladeša podpirala že doslej, to podporo pa bo — kot je pokazala izmenjava

neh. Dosedanja etapo gospodarskega sodelovanja med Jugoslavijo in Bangladešem bi lahko označili kot »seznanjanje z možnostmi«, kar je že dalo prve rezultate, ob tem pa so tudi že storjeni prvi koraki naprej. Blagovna menjava, ki je bila doslej — delno tudi po krivdi gospodarskih organizacij na obeh straneh — razmerno zelo skromna, se bo v prihodnjem letu potrojila.

Se naprej bodo v go-

KDAJ SPREJEM V OZN?

gotovo ni naključje, pač pa posledica dobrih odnosov in sodelovanja med državama.

Jugoslavija je med prvimi priznala Bangladeš — najmlajšo azijsko državo, ki je nastala na ruševinah krvave vojne, na ozemlju, kjer je bila pred tem umetna država — tvorba Vzhodni Pakistan. Med vojno, pred dobrim letom in pol strahotno opustošena dežela je takoj ob svojem »državnem« nastanku v zunanji politiki izrekla odločno privrženost načelom nevrščeni in si s tem začetna v mednarodnih odnosih položaj, ki ji je nedvomno največ obetal oziroma, ki je bil edina možnost za narod, ki je s krvjo izbojeval svobodo in samostojnost, ki so mu jo zanikali. Zavoljo tega je bilo tedaj jugoslovanski priznanje Bangladeša popolnoma razumljivo in prav tako razumljiv je razvoj naših odnosov.

tudi še vprašanje sprejema v organizacijo Združenih narodov.

Sprejem Bangladeša v polnopravno članstvo družine nevrščeni je že (soglasno) priporočil pripravljalni odbor 16 nevrščeni držav na sestanku v Kabulu, čez mesec dni pa naj bi to potrdili voditelji nevrščeni na 4. summitu v Alžiru. Razmere pa so bolj zapletene glede sprejema Bangladeša v Združene narode. Nad prizadevanji v tej smeri za zdaj stoji kot Damoklejev meč Kitajska s pravico veta, ki jo je v zvezi z Bangladešem že uporabila. Vzrok temu so kitajsko-pakistanski odnosi, Pakistan pa nikakor noče priznati Bangladeša, ki je na indijski podcelini — ne glede na kakršnakoli stališča njegovih nasprotnikov — vendarle neizpodbitna stvarnost.

Prav gotovo šef pakistanskega režima Ali Buto zelo dolgo ne bo

mnenj med obiskom Rahmana — tudi odločno nadaljevala.

Toda rešitev naštetih zadev še ne bo uredila vseh problemov, s katerimi se Bangladeš srečuje, čeprav ta rešitev njihovo odpravljanje do neke mere tudi pogojuje. Država, razumljivo, še ni zmožna prebroditi težav, ki jih je porajala vojna. Pred kratkim je Rahmanova vlada že sprejela prvi petletni razvojni načrt z dvema temeljnima ciljema: obnovo gospodarstva, ki ga je močno prizadela vojna, in povečanjem kmetijske proizvodnje. Pri tem je vsekakor potrebna mednarodna pomoč in sodelovanje, pri čemer imajo svojo vlogo tudi jugoslovansko-bangladeški gospodarski stiki.

Tudi o teh zadevah je tekla beseda med Rahmanovim obiskom, za katerega so bili sploh značilni številni pogovori na različnih rav-

spodarskem sodelovanju igrala pomembno vlogo investicijska dela, ki jih izvajajo jugoslovanska podjetja (zdaj v vrednosti približno 50 milijonov dolarjev), na področju tehničnih stikov pa se — kot smo zvedeli med obiskom — proučujejo med drugim možnosti za ustanovitev skupnih podjetij, pri čemer utegnejo z naše strani sodelovati tudi mariborski TAM, zagrebška INA in sarajevski Energoinvest.

Sestredni uradni obisk šeka Rahmana v Jugoslaviji torej vsekar ni bil rutinsko državniško potovanje, pač pa v veliki meri priložnost za potrditev dosevanih odnosov in njihovega nadaljevanja ter možnost za dogovor o nadaljnjih poteh sodelovanja med Beogradom in Dako. To možnost so v pogovorih izkoristili in sprejeli več načelnih konkretnih dogovorov, koristnih za obe strani.

...in domovini

• **POGOVORI MED KUBO IN SFRJ:** Namestnik zveznega sekretarja za zunanje zadeve Jakša Petrič se je pogovarjal z namestnikom kubanskega zunanjega ministra Renejem Anilom Capoto. Največ pozornosti sta posvetila pripravam za bližnjo konferenco nevrščeni držav v Alžiru. Glede dvostranskih vprašanj pa so ugotovili, da bi bilo treba medsebojne odnose izboljšati ne samo na političnem, ampak tudi na gospodarskem sodelovanju.

• **ZA 19 Odstotkov VEC STANOVANJ KOT LANI:** Najnovejši statistični podatki kažejo, da je bilo v prvih šestih mesecih v vsej državi dograjenih 13.916 družbenih stanovanj. Na

koncu drugega četrtletja tega leta je bilo v družbenem sektorju nedograjenih 82.722 stanovanj oziroma 4 odstotke več kot na koncu drugega četrtletja lani. Družbeni graditelji v Sloveniji pa so v prvem polletju dokončali 1700 stanovanj, kar je za 2,5 odstotka manj kot v enakem obdobju lani. Konec junija je bilo v Sloveniji tudi 7709 stanovanj, ki so jih zidali ali za 6 odstotkov več kot v enakem obdobju lani.

• **VIŠJI OSEBNI DOHODKI:** Po podatkih zveznega zavoda za statistiko so prvih pet mesecev zaposleni v gospodarstvu in negospodarstvu prejeli na mesec po 1866 dinarjev. To je za 12 odstotkov več kot v enakem obdobju lani.

AMERICANI USTAVILI BOMBARDIRANJE KAMBODŽE: V noči med 14. in 15. avgustom je začel veljati sklep obeh domov ameriškega kongresa o ustavitvi ameriških akcij v Kambodži in Laosu. S tem aktom je, vsaj za zdaj, ustavljena tudi neposredna ameriška oborožena intervencija v Indokini, ki je trajala devet let. Predsednik ZDA Nixon je izjavil, da obžaluje, ker so morali ustaviti bombardiranje

DVOBOJ DÄNIKEN RUPPE: V hotelu »Omorika« v Crikvenici je bil pred kratkim zanimiv dvoboj med Erichom von Dänikenom, avtorjem knjige Spomini na prihodnost, Nazaj k zvezdam in Setev v vesolju in dr. Harryem Ruppejem, uglednim strokovnjakom za vesoljske polete. Däniken je branil svojo tezo, da so našo zemljo pred mnogimi tisočletji obiskala bitja iz vesolja in da to potrjujejo legende o bogovih ter nekatera arheološka odkritja. Ruppe pa je navajal razloge, s katerimi je skušal zavreči Dänikenove hipoteze. V triurnem razgovoru ni nihče zmagal, ker sta oba ostala pri svojih stališčih in priznala, da nobeden argument ni bil dovolj prepričljiv.

Kambodže in da je s tem »v nevarnosti svetovni mir«. Politični opazovalci menijo, da se je zdaj, ko nima več podpore iz zraka, znašel Lon Nolov režim v zelo težkem položaju in da ničesar več ne more preprečiti osvobodilnim silam Phnom Penh ter druga mesta, ki so še ostala pod Lon Nolovo vlado.

PRED JAVNO RAZPRAVO O URBANISTIČNEM PLANU 1980

Krajevne skupnosti in razvoj naselij

Pred javno razpravo, ki se bo v velenjski občini pričela v teh dneh, bomo objavili še eno pomembno področje iz obsežnega gradiva, katerega so pripravile delovne skupine. Gre za demografski, prostorski in gospodarski razvoj naselij ter za delo v krajevnih skupnostih.

Ko bo urbanistični plan do leta 1980 sprejet, bomo morali rešiti mnogo nalog. Te pa bomo vsekakor najučinkoviteje reševali v krajevnih skupnostih, torej tam, kjer ljudje živijo in se vsak dan srečujejo z najrazličnejšimi težavami in zahtevami. Zato je nujno, da se občani povežejo v krajevne skupnosti. Tu lahko eden drugemu pomagajo, usklajujejo svoje in skupne potrebe in jih tudi uresničijo v tolikšni meri, kolikor imajo na voljo sredstev. O tem v gradivu o krajevnih skupnostih piše: »Da bi krajevne skupnosti zaživele, je že iz zgodovine znano, da morajo obstojati neke skupne potrebe in skupni interesi ljudi, biti pa morajo tudi organizatorji, ki znajo občane pridobiti za uresničitev teh potreb in interesov. Seveda pa si teh potreb ne morejo izmisliti organizatorji, saj bo v takih primerih že vnaprej jasno, da bodo ostali v svojih prizadevanjih osamljeni. V takih primerih bo obstajala krajeva skupnost bolj formalno, brez pečata interesnih skupnosti. Ta pečat ji dajo resnično lahko le povsem konkretni interesi. Ti pa so po svoji vsebini in obsegu zelo različni in ni nujno, da nastajajo zgolj na območju ene krajevene skupnosti, npr. šolstvo, zdravstvo, socialno varstvo, komunalno urejanje. Razrešimo jih lahko le ob najtesnejšem sodelovanju zainteresiranih krajevnih skupnosti ali krajevnih skupnosti in občine kot celote, pri čemer mora priti do dogovorjenega samoupravnega odločanja vseh zainteresiranih. Sodelovanje med krajevnimi skupnostmi in zainteresiranimi družbenopolitičnimi organizacijami, društvi in delovnimi organizacijami, pa mora biti v integracijskih odnosih, ne pa le od časa do časa v kooperantskih. Socialistična zveza ima v tem integracijskem odnosu odgovorno povezovalno in usmerjevalno vlogo.«

KRAJEVNE SKUPNOSTI — INTERESNE IN SAMOUPRAVNE

Občani morajo v krajevnih skupnostih odločati o vseh sredstvih za skupne potrebe v občini, ki se zbirajo v občinskem proračunu in različnih skladih. To je pomembno, saj so sredstva iz presežnega dela ustvarili delovni ljudje, jih namenili za kritje skupnih

potreb in jih morajo zavoljo tega deliti in končno tudi preveriti v kakšne namene so bila uporabljena. Krajevne skupnosti naj bi torej bile interesne in samoupravne skupnosti. Interesne zato, ker se v njih soočajo in uresničujejo interesi občanov in delovnih ljudi, samoupravne pa zato, ker naj v njih občani in delovni ljudje odločajo in vplivajo na trošenje svojih sredstev. Omembe vredno pa je, da krajeva skupnost ni le skupnost občanov, pač pa tudi skupnost vseh delovnih, družbenopolitičnih in drugih organizacij. Takšna skupnost je torej splet vsakodnevnih proizvodnih, potrošniških, družinskih, sosedskih in drugih raznovrstnih družbenih odnosov, v katere stopa človek v svojem vsakodnevnem življenju. Čim bolj bomo vse navedeno znali izkoristiti, tem večja je verjetnost aktiviranja občanov in demokratizacija samoupravnega življenja v krajevni skupnosti.

KATERE NALOGE NAJ BI PRAVZAPRAV O PRAVLJALE KRAJEVNE SKUPNOSTI?

• **UPRAVLJANJE JAVNEGA PREGLEDA** — Krajevne skupnosti upravljajo družbeno premoženje, ki jim je dano v uporabo ali so ga pridobile. Nadalje krajevne skupnosti sodelujejo pri določanju o izkoriščanju zemljišče družbenega premoženja svojega območja, spremljajo izgradnjo, vzdrževanje in upravljanje komunalnih objektov, vzdrževanje čistoče, videza kraja, javnih nasadov, zelenic, otroških igrišč, nezazidanih površin, urejenost gradbišč in podobno. Na tem področju naj krajevne skupnosti tudi predlagajo občinski skupščini ustrezne ukrepe in pripravljajo programe komunalne ureditve v svojem kraju. Spremljati pa morajo še izvajanje in način zazidave nezazidanih površin na svojem območju, javno razgrinjati zazidalne načrte, v sodelovanju z občinsko urbanistično službo proučevati možnosti lokacij za razne družbene in druge komunalne objekte.

• **VZGOJNA IN SOCIALNO VARSTVENA DEJAVNOST** — Krajevne skupnosti morajo spremljati varstvo in vzgojo otrok, ter proučevati količinsko potrebo, da bi nudili potrebno varstvo dojenčkom, predšolskim in šolskim otrokom. V ta sklop dejavnosti krajevnih skupnosti pa spadajo še druge naloge.

• **SOCIALNA POMOČ IN VARSTVO ODRASLIH** — Ker je strokovna patronažna služba prešibka in ne zmore povsem pomagati vsem problematičnemu prebivalstvu, morajo te naloge reševati tudi krajevne skupnosti. Skupaj z organizacijo Rdečega križa naj organizirajo pomoč na domu za osamljene, starejše in bolne občane. Voditi morajo evidenco pomoči potrebnih občanov, da jim lahko pomagajo kadar rabijo pomoč. Ta pomoč je

zlasti pri dodeljevanju enkratnih pomoči, zimske ali začasne enkratne pomoči, itd. Krajevne skupnosti morajo skrbeti tudi za invalide osebe, mentalno prizadete občane ter tiste, ki zapadejo v socialne okoliščine družine z alkoholi in mladoletnimi prestopniki.

• **ZDRAVSTVO** — V sodelovanju s šolami in zdravstveno službo naj krajevne skupnosti spremljajo zdravstveno stanje mladine in predlagajo ukrepe za izboljšanje. Organizirajo lahko tudi obiske in nego bolnikov na domu.

• **STANOVANJSKO GOSPODARSTVO** — Krajevne skupnosti na najrazličnejše načine sodelujejo skupaj s hišnimi sveti. Povezujejo hišne svete in jim nudijo pomoč na ta način, da je njihov vpliv na politiko stanovanjskega podjetja bolj organiziran in učinkovit. Hišne svete opozarjajo, da namenjajo več sredstev vzdrževanju stanovanjskega fonda, čistoči in v hišah družbene lastnine in v okolici stanovanjskih naselij. Vplivajo tudi na medsebojne odnose stanovalcev in na večjo skrb za hišni ter javni red in mir. Velik del hišnih svetov ni aktivnih, zato se krajevne skupnosti angažirajo in pomagajo pri boljši zasedbi — kadrovskih hišnih svetov in pri njihovem ponovnem formiranju. Domiselno ustanavljajo ponekod tudi nekakšne pomožne mladinske hišne svete, ki lahko v mnogem vplivajo in pomagajo pri vzdrževanju čistoče in reda v hišah, na dvoriščih, v okolici stanovanjskih blokov in na javnih zelenicah. Skrbijo tudi, da hišni sveti redno poročajo stanovalcem hiš o potrošnih sredstvih za redno in investicijsko vzdrževanje. Krajevne skupnosti tudi oblikujejo stališča in predloge za oblikovanje in ekonomskih in na drugi strani iz socialnih vidikov subvencioniranih stanarin.

• **GOSPODARSKA IN FINANČNA DEJAVNOST** — Na področju gospodarskih in finančnih dejavnosti pripravljajo krajevne skupnosti letno in v srednjeročne plene oz. programe financiranja potreb in dejavnosti krajevne skupnosti, izdelajo letne finančne načrte, spremljajo njihovo izvajanje in pripravljajo vsakoletne zaključne račune. O izvajanju teh programov pa svet krajevne skupnosti redno poroča in zborih občanov. Krajevne skupnosti tudi spremljajo gospodarska gibanja raznih dejavnosti na svojem območju, ocenjujejo razvoj predvsem terciarnih — uslužbenih dejavnosti, ki so večjega pomena za občane, spodbujajo in pomagajo pri razvoju posameznih, predvsem storitvenih dejavnosti ter spremljajo in s svojimi stališči vplivajo na oblikovanje davčne politike.

• **KULTURNO PROSVETNA IN TELESNO VZGOJNA DEJAVNOST** — Krajevne skupnosti bi se morale tesno povezovati z družbenopolitičnimi organizacijami, društvi in šolami in z njimi sodelovati pri organizaciji psov in ostalih kulturnih prireditve. Povezovalo naj bi se z delavsko univerzo pri organizaciji tečajev, seminarjev predavanj (pouk prve pomoči, nega bolnikov, demonstracija uporabe novih aparatov v gospodinjstvu in strojev kmečkem gospodarstvu, šiviljske, kuharske tečaje itd.).

Na področju telesno vzgojne dejavnosti pa si morajo krajevne skupnosti prizadevati, da se mladina in ostali občani

čimbolj množično vključujejo v razne oblike športne in rekreativne dejavnosti, za kar pa morajo biti dani objektivni pogoji (telovadnica).

• **PRIPRAVA PREBIVALSTVA NA VSEPLOŠNI LJUDSKI ODOR** — Čeprav si ne želimo vojne, je vendarle jasno, da smo nenehno izpostavljeni nevarnosti vojnih in drugih napadov ter družbenih konfliktov že zaradi geografske lege, v kateri je naša država in zaradi križajočih se interesov velesil na tem geografskem območju. V takem nenehnem »križnem ognju« in sprči relativne majhnosti naše države, je razumljivo, da ob sodobni oborožitvi velesil ne kaže računati s frontalnimi spopadi. Treba je računati s taktiko nedavno minule vojne, to je z vsesplošnim ljudskim odporom in stalno se premikajočimi bojišči.

Razumljivo je, da je takšna taktika izvedljiva le ob maksimalni angažiranosti in kar najbolj organiziranosti občanov in delovnih ljudi na območjih, kjer žive. Te možnosti organiziranja pa so krajevne skupnosti, ki so za organizacijo vsesplošnega ljudskega odpora dobile posebne, z zakonom predpisane naloge. Zato sodijo vprašanja samozagrtitve in priprave prebivalstva na vseljanski odpor med zelo pomembne naloge krajevnih skupnosti. Konceptija vsesplošnega ljudskega odpora temelji na aktivnosti vseh občanov, kar je možno uresničevati le v dobro organizirani krajevni skupnosti.

• **ZAŠČITA INTERESOV IN POTROŠNIKOV** — Krajevne skupnosti tudi ščitijo interese potrošnikov in zagotavljajo večji vpliv občanov na preskrbo z življenjskimi potrebščinami. Za opravljanje teh nalog so ponekod ustanovljene posebne komisije za zaščito interesov potrošnikov, ponekod pa še vedno ohranjajo svete potrošnikov v starem smislu. Sodelujejo s sanitarno in tržno inspekcijo in podjetji, ki imajo na območju krajevne skupnosti trgovske lokale. Pripravljajo programe potreb po storitvenih dejavnostih, povezujejo se s trgovskimi podjetji in občino v prizadevanjih za razširitev trgovske mreže. Prizadeletim podjetjem posredujejo kritične pripombe in mnenja občanov, kar zadeva cene, kakovost blaga in storitev ter v ta namen organizirajo skupne sestanke s predstavniki teh podjetij in občanov.

Oblik delovanja v krajevnih skupnostih je še veliko. Ob tej priliki se ne bi poglobljali v vse možne veje njene dejavnosti. Delo krajevne skupnosti naj bi se odvijalo preko odborov in komisij, v katere bi morali pritegniti čim večji krog dela voljnih in zainteresiranih občanov.

Za opravljanje vseh teh nalog in za rekreativno ter družabno življenje, bi morale imeti krajevne skupnosti potrebne prostore (dom družbenih organizacij, društev in krajevnih skupnosti), v katerih bi se odvijale poprej naštetje dejavnosti.

ŠTIRI SKUPINE NAŠELIJ

Sestavljalci osnutka urbanističnega plana 1980 so že

pripravili značilnost razvoja naselij v občini tako iz demografskega, prostorskega in gospodarskega vidika. Kraje so razdelili v štiri skupine. Prvo tvori središče občine, drugo večja stara naseljena jedra, tretjo perspektivna manjša in četrto skupino neperspektivna naselja. Velenje naj bi bilo še naprej središče političnega, gospodarskega in družbenega življenja z vsemi potrebnimi ustanovami. Število prebivalstva v tem mestu bo izredno hitro naraščalo. Šoštanj in Smartno ob Paki sta stara naseljena jedra in pomembna zaradi gospodarstva ter rasta števila prebivalstva. Kraja pa nimata javnih ustanov značilnih za občinsko središče. Med perspektivne kraje spadajo Konovo, Bevče, Paška vas, Sentflorjan, Salek, Kavče, Podkraj, Pesje, Škale, Rečica ob Paki, Gaberke, Skorno, Paka, Paški Kozjak, Podgora, Laze, Hrastovec, Lokovica, Škalske Cirkovce, Smartinske Cirkovce, Ložnica, Plešivec, Silova, Zavodnje, Ravne in Topolšica. Sem, v tretjo skupino, so jih načrtovalci uvrstili, ker je v teh obrobnih krajih razpoložljiv zazidalni prostor. Preloge, Družmirje, Gorenje, Veliki in Mali vrh pa so razvrščeni med neperspektivna naselja, ker se prebivalstvo ne veča in tudi sicer ne bodo več zanimivi v urbanističnem smislu.

Velenje bo središče političnega, gospodarskega in družbenega življenja. Kot takšno bo moralo imeti občinsko skupščino, sodišče za javnim tožilstvom, podružnico SDK, banko in hranilnico, PTT, sedež občinskih interesnih skupnosti (temeljna izobraževalna, temeljna kulturna, temeljna telesnokulturna in stanovanjska skupnost), dom političnih in družbenih organizacij, družbenih služb, društev, klubov in krajevne skupnosti v katerem bo sedež krajevne skupnosti, SZDL, ZKS, ZSS, ZMS, pionirske zveze, zveze združenih borcev NOB, rdečega križa, društva ekonomistov, društva inženirjev in tehnikov, društva prijateljev mladine, turističnega in hortikulturnega društva, društva prijateljev narave, društva ljudske tehnike, planinskega društva, smučarskega, ribiškega, strelskega in lovskega društva, kulturnometniškega društva, društva gluhih, društva telesnih invalidov, društva mentalno prizadetih, športnih klubov, modelarskega kluba itd.

V Velenju bodo tudi zavodi, in sicer za zaposlovanje, socialno zavarovanje, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za urbanizem

in za spomeniško varstvo ter varstvo naravnih znamenitosti. Razvito bo tudi šolstvo — osemletke, šole za kvalificirane delavce, poklicne šole, tehniške šole, administrativne šole, gimnazija, posebna šola, šole za odrasle, višje šole in glasbena šola. Poleg tega bo v Velenju delavska univerza, muzeji, zbirke, arhivi, galerije, zoološki ali botanični vrt, knjižnice, čitalnice, pionirsko mesto, gledališče, kinematografi, radijska postaja, časopisno podjetje, zdravstveni dom, higienska in protiepidemijska postaja, lekarna, otroški vrtci, jasli, dom igre in dela za šolske otroke, ustanova za socialno varstvo odraslih, športni stadion, enostavno športno igrišče za mladino in odrasle, otroška igrišča, postaja ljudske milice, veterinarska postaja, carinarnica, gasilski dom in turistično podjetje.

Razvite bodo trgovine z vsemi potrebščinami in posebne ter specializirane za krmarstvo, klobučarstvo, zlatarstvo, starine, antikvariat, avtomobilski salon ter butik za usnjeno galanterijo, modna oblačila in obutev, nadalje trgovine za prodajo cvetja, športne opreme, umetniških slik itd. Na voljo bodo restavracije, kavarne, slaščičarne, pivnica, aperitiv bari, vinske kleti, gostišča, pensioni in mlečne restavracije.

Večja naseljena jedra, to so kraji, ki spadajo v drugo skupino, bodo imela dom družbenih in političnih organizacij, v katerem bo krajevni urad, krajevna skupnost ter sedeži društev in klubov, nadalje PTT in poštna hranilnica, osemletka in glasbeno šolo, galerijo, knjižnico, čitalnico, kinematograf oziroma večnamensko dvorano, zdravstveni dom, otroški vrtec, jasli, dom igre in dela, športno igrišče za mladino in odrasle in gasilni dom.

Perspektivna manjša obstoječa naselja naj bi imela dom krajevne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in društev. Ta dom bi bil večnamenski. V njem bi bili prostori za dejavnost krajevnih organizacij in društev. V njem bi delovala krajevna skupnost kot samostojna interesna in samoupravna skupnost občanov s svojimi odbori in komisijami. V teh krajih pa bi imeli še šolo, vrtec, športno igrišče za mladino in odrasle in gasilski dom.

To so le zamisli sestavljalcev urbanističnega plana 1980. So osnova za razpravo in izdelavo konkretnih programov v vsaki krajevni skupnosti posebej.

Ljudje v krajevni skupnosti

GORENJE

Ozka in vijugasta cesta, ki pelje v Smartno ob Paki, nas je ta teden popeljala tudi v krajevno skupnost Gorenje. Bilo je lepo in sončno dopoldne, poleg tega se je te dni začel obirati hmelj, tako da smo kar težko verjeli, da bomo našli doma koga od tistih, ki smo jih iskali. Iskali pa smo takšne, ki bi nam vedeli največ povedati o težavah krajevne skupnosti ter o željah in življenju ljudi. Našli smo Jožeta Remenika predsednika krajevne skupnosti in Franca Štefančiča predsednika krajevnega odbora SZDL.

Gorenje je še mlada krajevna skupnost, saj je bila ustanovljena šele 25. februarja letos. Prej pa je bil njihov kraj združen v krajevno skupnost Smartno ob Paki. Kljub temu, da je Gorenje tako mlada krajevna

Jože Remenik, predsednik krajevne skupnosti

skupnost, se že srečuje s problemi, ki tarejo pretežno vse, že tudi takorekoč stare krajevne skupnosti.

Franco Štefančič predsednik krajevnega odbora SZDL je poudaril predvsem problem cest, ki jih je treba urediti. Redna sredstva, ki so jih dobili od občine, so razdelili po posameznih krajih, za ureditev poljskih cest, asfaltirati pa mislijo tudi cesto Gorenje-Tajna. Naredili so plan do leta 1980, kjer so si postavili to nalogo in še vrsto drugih, ki jih bo treba in jih tudi želijo uresničiti. Franco Štefančič je tudi povedal, da z ljudmi socialistična zveza izredno dobro sodeluje in je udeležba na vseh sestankih zelo zadovoljiva. Vidi se, da si ljudje v krajevni skupnosti Gorenje želijo boljšega življenja in se trudijo, da bi veliko k temu pripomogli tudi sami.

Ljudje v krajevni skupnosti Gorenje so predvsem kmetje in tako je kmetijstvo zelo močno razvito. Ukvarjajo se največ z rejo perutnine, živinorejo in pa mlekarstvom. Poleg teh treh dejavnosti, pa jim je vir dohodkov tudi les in hmelj. Vaščani so zelo pridni, napredni in gredo v korak s časom. Niso zadovoljni s trgovino, ki jo imajo. Pravijo, da tako prostorsko kot tudi glede na njene kapacitete kraju ne odgovarja. Želijo si novo in večjo trgovino, saj jim je ERA, katere poslovalnica je zdajšnja prodajalna, že štiri leta obljubljala samopostrežno trgovino, pa vendar iz tega še ni nič. Prav tako je pri njih problem prosvetna dvorana, ki je nimajo, ali bolje, dvorana je, vendar prav tako spada pod ERO. Sami si želijo večjo dvorano, da bi se v krajevni skupnosti Gorenje lahko prosvetno življenje vsaj malo razvilo. Res je, da je za to poletni bolj malo časa, ko je na polju delo, zato pa ga je pozimi več. To, da bi imeli dvorano, si verjetno želijo tudi mladi. Saj pravi Jože Remenik predsednik

krajevne skupnosti Gorenje, da kljub temu, da hodijo mladi ljudje v uk, na delo v tovarne ali pa naprej v šole, jih še vedno veliko ostaja v domačem kraju. Jože tudi upa, da če se bo dala mladim ljudem možnost še bolj modernizirati in tehnizirati kmetijo, bo marsikateri ostal doma in se poprijel očetovega dela — to je kmetijstva. Tudi Remenik je najprej opozoril na ceste. Povdaril je, da so pri cesti Ogradnik — šmarsko in Šoštanjsko Skorno, ki se je gradila, veliko pomagali kmetje s traktorji, lesom in udarniškim delom. Po tem se tudi vidi, da je v interesu

vseh ljudi v krajevni skupnosti Gorenje, da si izboljšajo ceste, s tem pa polepšajo problem je tudi kanalizacija, tudi kraj. Prav tako velik ki je nimajo urejene, medtem ko imajo napeljan vodovod in ga mislijo še razširiti.

Jože Remenik je povedal, da ima upanje in si to želi, da bi se kasneje spet združili s krajevno skupnostjo Smartno ob Paki. To bi naj prišlo v pošte čez kakšna tri leta, ko bi si sami uredili stvari, ki jih enkrat najbolj tarejo. To pa je kanalizacija in ceste. V krajevni skupnosti Gorenje, ki šteje okoli 840 ljudi, so izrazili tudi željo, da stare bareke, kjer se

Franco Štefančič, predsednik KO SZDL

je začela razvijati tovarna Gorenje, porušijo, ker kvarijo izgled celotnega kraja. Tako se bo potem na tem mestu verjetno začela graditi keramična tovarna. Tudi Vegrad bo v Gorenju postavil veliko mizarsko delavnico. To je vsekakor dobro za kraj, saj se bo tako lahko precej ljudi zaposlilo doma. Od 840 ljudi, kolikor jih živi v krajevni skupnosti Gorenje, je zaposlenih okoli 270, ki ustvarijo v delovnih organizacijah od šesto do sedemsto tisoč dinarjev letno. »Zato«, pravi Jože Remenik, »so ljudje razočarani, ker dobijo za ureditev svojega kraja in reševanje ostalih problemov, od občine le borih trideset tisoč dinarjev.

Z Remenikom smo se pogovarjali tudi o novi ustavi in spremembah. V tem pogovoru je izrazil željo, da bi nova ustava in spremembe prinesle tudi neko stabilizacijo v kmetijstvu. Da bi ti-

sto, kar se napiše tudi enkrat držalo.

»Živim med kmeti in zato vem, kakšni problemi jih tarejo in s kakšnimi težavami se srečujejo«, pravi Remenik. »Zakaj pri nas uvažamo razna živila, meso in druge izdelke, če ima Jugoslavija tega dovolj doma. Vse to pridelava naš kmet, ki bi rad prodal, vendar ne more. Družba bi morala kmetu zagotoviti odkup, istočasno pa tudi že ceno, da ne bi bil prikrajšan. Prav tako se tudi marsikdo od nas sprašuje, zakaj mora kmet plačevati ogromne carine, če se hoče modernizirati in si nabavi stroje iz tujine. Zakaj družba to ne prepreči s tem, da te stroje lahko kupijo doma v Jugoslaviji in bi danes imelo modernizirane kmetije veliko več kmetov, pa tudi zemlje ne bi zapuščali.«

Tako je glasno razmišljal Jože Remenik, predsednik krajevne skupnosti Gorenje. Vendar pa se nam zdi, da ni edini. Tako se sprašujejo tudi kmetje in vsi tisti, ki želijo obdržati ljudi na zemlji. Iz tega pa se tudi vidi, da kmetje želijo, da bi jim nova ustava in spremembe prinesle za njih boljše in ugodnejše pogoje.

Medvedova domačija v Prelogah

Ne bomo vam opisovali okolice, saj jo vsi prav dobro poznate, ker pač v njej živite. Raje vam bomo nekaj povedali o Jožetu Medvedu po domače Florjanu in njegovi kmetiji. Tudi njega marsikdo pozna, ne samo v Prelogah, ampak tudi v drugih krajih Slovenije.

Njihov rod že precej dolgo dela in živi na tej kmetiji, saj ima Jože Medved napisano kroniko za 300 let nazaj. Ljubi zemljo in svojo kmetijo, saj drugače se prav gotovo ne bi toliko trudil, da bi napisal zanjo kroniko, jo tako lepo vzdrževal in se ukvarjal še z desetimi drugimi deli zraven. Kmetija je včasih obsegala 9 hektarjev obdelovalne zemlje, danes pa jo ima le še 4. Drugo je odkupil rudnik, delček od tega pa tudi elektrarna. Toda Jože pravi, da mu je dovolj tudi to, kar mu je ostalo.

Jože Medved je krepak in vitalen sedemdesetletnik, ki nikoli ne miruje in bi za njega vsekakor predstavljalo počasno umiranje, če bi mu kdo prepovedal delo. Njegova žena Hedvika pa je ena tistih naših zvestih slovenskih kmetovalk, ki svojemu možu vedno stojijo ob strani in z njihovega lica nikdar ne zbledi vesel in bodrilen nasmešek. Drugače pa je odločna in v kuhinji sama gospodar.

Toda povejmo še, kaj je

na Florjanovi kmetiji najbolj zanimivega in zakaj ga poznajo tudi drugod v Sloveniji. Poznajo ga namreč vsi tisti, ki imajo radi piščančje meso in dobre kure nesnice. Medved si je doma naredil valilnico, v kateri se izvali v eni sezoni okoli 20.000 mladih piščančkov. Tu je treba veliko dela, volje in časa. Čeprav so aparati dober pripomoček, ki urejajo valjenje, je kljub temu treba biti vedno poleg, da se nadzira temperatura, da se hitro popravi, če se kaj pokvari, in še in še. Če ne bi bilo nikogar poleg, ko bi kaj »odpovedalo«, bi lahko nastala precejšnja škoda. Jože Medved je edini, ki ima v Saleški in Gornji savinjski dolini valilnico. To mu je postranski vir dohodkov na kmetiji, obenem pa v veselje. Goji dve vrsti kokoši: njuhemširsko in brojlersko. Ene so dobre nesnice, druge pa so primerne za pisanje in kasneje za zakol. Ko smo bili pri njemu, smo si seveda ogledali tudi valilnico. Ta je bila takrat sicer prazna, je

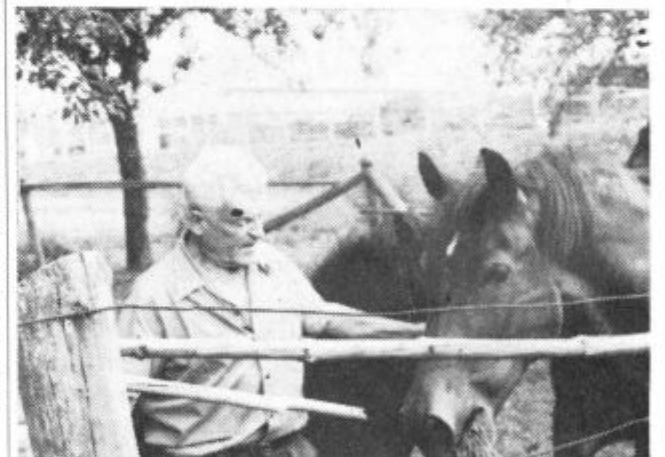
pa zato v prednjem prostoru mrgolelo rumenih in rjavih piščančkov, starih teden dni in več. Res so ljubki, vendar pa zahtevajo tudi veliko dela in njihova gospodinja je Hedvika. Ljudje radi kupujejo pri Jožetu saj vedo, da bodo dobili dobro robo in tako si piščančke »zagotovijo« tudi za prihodnje leto. Medved vodi knjigo naročnikov in vsak dobi tisto, kar pač želi imeti. Včasih so na tej kmetiji pridelovali in gojili tudi hmelj in so ga pridelali do dve toni. Toda tu je treba veliko naporenega dela, vsega pa sama nista zmogla. Res imata Medvedova štiri sinove in devet hčera. Toda vsi so že odrasli, vsi imajo tudi že svoje družine, razen mlajših dveh. Ti sta sicer še doma, vendar je ena že zaposlena v Gorenju, mlajša pa bo letos začela hoditi v zadnji letnik gimnazije. Tako je Jože Medved raje začel z valjenjem piščancev, kjer lahko vse postori sam in je lahko vedno doma — v hiši.

Njegova kmetija pa ima še druge živalske prebivalce, ki prav tako zahtevajo veliko dela. Tu so še štiri plemenske sivorjave krave, njihov poglavar bik, ki pa ima bolj žalostno vlogo, saj je pripravljen samo za pisanje in tu je tudi plemenska kobilica, ki ima poleg sebe naraščaj — ljubkega štirimesečnega žrebička. Gospodinja Hedvika pravi, da ji žrebiček velikokrat nagaja, ko pride k molži. Prime jo za zadnji konec rute in jo tako dolgo cuka, dokler je ne potecne z elave. Poleg teh stanovalcev, pa je v hlevu še sedem svini, ki so vedno lačne in nezadovoljne, ker jih nihče ne »razume«, kar izražajo z glasnim kruljenjem. Toda prav gotovo niso lačne, saj so lepo okrogle in prav nič »podhranjene«. Morate priznati, da imata Jože in Hedvika s tako številno družino kar precej dela in skrbi. Kljub temu pa sta zadovoljna in dobre volje ustrezeta svojim ljubljencem, ki ju kličejo eden s hrzanjem, drugi spet z mukanjem in

tretji s kruljenjem. Najbolj mirni in ljubki pa so vsekakor trije mladi bernardinci, ki se sramežljivo stiskajo k svoji mami Kali. Pa ta zato ni nič kaj preveč vneta za mirno in prijateljsko sožitje tem manj, če se slučajno preveč približate njenim trem psičkom. Saj jo razumemo, brani jih kot vsaka mati svojega otroka. Vendar pa kljub temu ne bi bilo treba tako grdo kazati ostrih zob in kar malo užaljeni smo bili, ker nas je tako grdo sprejela. Gospodar Jože nas je sicer pomiril, da sploh ni popadljiva in

10 let predsednik. V teh dveh družinah je delal tudi po vojni in tudi danes še sodeluje kot odbornik.

Res lepo sta si svoj dom uredila Medvedova. Rada imata svojo kmetijo, zemljo in vse kar spada k tej lepi domačiji. Za to zemljo sta morala trdo garati in tudi med vojno zaužiti precej strahu ob majhnih otrocih, ki jih je bilo treba varovati, jim dajati hrano in poleg tega še strahovati, da jih ne odvedejo Nemci. Toda tudi to sta prestala in prav tako njujni otroci. Trinajst jih je. Vsi se radi vračajo domov, vsi imajo radi

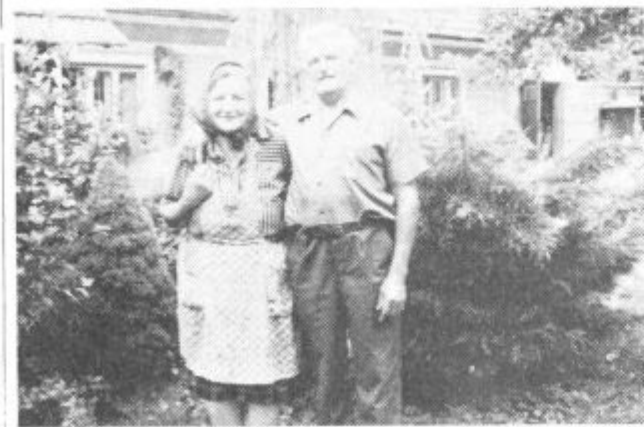
Jože Medved s svojo plemensko kobilico, ki nas resno, vendar zvedavo opazuje in ji ni prav nič nerodno. Je pa zato njen žrebiček pokazal našemu aparatu zadnje plat in se skrili

da vsak obstane že, ko zalaja. Ja, kdo pa ne bi, če zagleda dve vrsti ostrih zob. Kar veseli smo bili, ker je bila Kala s svojimi mladiči za ograjo.

Na svojih njivah pa Jože Medved sadi predvsem krompir in pšenico, ali pa ima zemljo v celem — v travnikih. Tako ima nekaj za dom, dovolj pa tudi za krmo, saj kosi tudi po petkrat na leto. Za hišo se širi še nasad pritlikavih jablan, ki jih je Jože posadil lansko leto. Ima okoli 200 sadik in pravi, da bi se rad razširil, saj je pritlikavo drevje mnogo lažje negovati kot pa veliko. Jože je bil tudi ustanovitelj sadjarsko-vrtnarskega društva v Šoštanju in je bil 10 let njegov predsednik. Ustanovil ga je leta 1930. Eno leto prej pa živinorejski odsek kmetijske podružnice Velenje, kjer je bil prav tako

svoja starša, ki se razveselita številne družine. Če pa Jožeta in njegovo ženo Hedviko vprašate, kdo bo nasledil kmetijo, vam bo lepo odkrito povedal, da tega še sam ne ve, kajti zdrav je še in krepak in delo mu je pol življenja. Dokler bo mogel bo delal. Otroci pa imajo tudi svoj dom in zdelo se nam je, da je to res lep in drag dom, ki ga ne kaže pozabiti.

Veliko potu sta na tej zemlji prelila Jože in Hedvika, da imata danes to, kar sta si želela. In njuna vesela in nasmejana obraza nam to še samo potrjujeta. Čez teden jima delajo družbo njuni živalski prijatelji in pa seveda vnučki, ki se pri starem očetu in mami radi zadržujejo, saj je tu tako živo, ob nedeljah pa pridejo tudi »otroci«, da lahko spet poklepetajo s svojim očetom in mamom.

Hedvika in oče Jože Medved se srečno in zadovoljno smehljata pred hišo, ki je njun dom že dolgo vrsto let in v katerem je skupaj z njima živelo trinajst njunih otrok

167 VELENJČANOV NA TRIGLAV

Triglav je postal slovenska meka. Tak občutek dobi obiskovalec slovitega očaka Julijskih alp. Več kot tisoč obiskovalcev se povzpne dnevno na 2863 metrov visok vrh, od koder je v lepem vremenu čudovit pogled na alpski svet ter zelene doline daleč spodaj. Zato ni čudno, da so vse koče nabito polne obiskovalcev željnih osvježujoče pijače, spominkov, razglednic, skromnega koticčka za prenočišče, ki večkrat ob takem povpraševanju ostanejo praznih rok.

Takšne in podobne dogodivščine je doživelo tudi 167 Velenjčanov, med njimi 10 izžrebancev tednika Naš čas, ki so se tako kot ostalih več sto planincev iz vseh mogočih krajev podali v soboto 18. avgusta na naš najvišji vrh.

Stirje avtobusi so v zgodnji jutranji uri krenili iz Velenja proti Gorenjski. Dva sta peljala do Rudnega polja na Pokljuki, dva pa v dolino Vrat, od koder je vodila pot velenjske planince v skalnat svet triglavskega pogorja.

TAKO BLIZU PA VENDAR SEST UR HOJE

Navdušeni ob prelepem pogledu s soncem obsijane vrhove smo si z daljnogledom ogledovali vrh Triglava, ki se je iz doline Vrat videl kot na dlani. »No, saj ne bo tako hudo, če vidiš cilj svoje poti je mnogo lažje«, so nekateri menili.

Dolga kolona pod vodstvom izkušenih planincev planinskega društva Velenje je ob osmi uri krenila naprej po dolini. Po dobri uri hoje rahlo navkreber, so pred nami bile strme stene mogočnega gorovja. Začeli smo se vzpenjati. Vodniki so opozarjali na previdno hojo, da ne bi rušili kamenja, ki bi lahko bilo usodno za tovariše, ki so se vzpenjali pod nami. Vzpenjanje po klinih in ob jekleni vrvi je bilo večini v pomoč, da so lahko premagali najtežji del poti, čez Prag. Na poti proti Kredarici smo opazovali skoraj nepretrgano kolono proti vrhu Triglava in nazaj.

POT DO VRHA BI POTREBOVALA SEMAFORJE

Pri koči na Kredarici se je ob 13. uri zbrala že večina Velenjčanov, ki so si poplaknili suho grlo in se okrepčali. Kmalu smo pozabili na naporno prehojeno pot. V mislih nam je bil vrh Triglava, ki je bil že precej bližje, vendar nas je do vrha ločila še dobra ura hoje in plezanja po klinih. Prva večja skupina je ob 14. uri krenila proti vrhu. Ozka pot ob jeklenih vrveh bi morala imeti semaforje, da bi lahko hodili gor in dol. Ker pa se tu nobenemu preveč ne mudi, smo se le sporazumevali z upoštevanjem pravila, da imajo prednost tisti, ki gredo navzgor. Skupina gorskupina dol, tako je šlo vso pot in končno smo le uspeli priti do cilja Aljaževoga stolpa na vrhu Triglava. Kljub naporni poti so bili na vrhu vsi vedrih lic, zadovoljni, posebno tisti, ki so bili prvič, da so se lahko vpisali v knjigo obiskovalcev in se fotografirali pri Aljaževem stolpu. Starejša obiskovalka je s solzami v očeh poljubljala Aljažev stolp. Za presenečenje obiskovalcev je poskrbelo godba iz Gorij pri Bledu, ki je priredila koncert na vrhu Triglava.

ničevi koči. Tudi vode ni bilo moč dobiti.

ZA STEKLENICO PIVA PET UR HOJE

Zato se je manjša skupina odločila, da gre naprej preko Prehodavcev do kočice pri Triglavskih jezerih. Kljub temu, da smo imeli za seboj že več kot osem ur naporne hoje, nas je želja po osvježujoči pijači in morda koticčku za prenočišče gnala nezadržno naprej. Končno smo po petih urah prispeli do kočice pri Sedmerih jezerih. Že smo v mislih videli steklenico piva in prijetno zavetje. Toda pred vodom je bilo več deset planincev, ki niso vedeli kako bodo prenočili. Koča je bila dobesedno natlačena. Spali so povsod, na hodniku, stopnicah, na mizah, pod njimi in tako naprej. Od tako pričakovanega piva ni bilo nič. Odžejali smo se le z vodo iz bližnjega jezera. Ura se je bližala polnoči, ko smo si pod streho, kjer so zložene deske, našli skromno ležišče na deskah. Nekaj jih je spalo kar na stregih, misleč, da jih bo luna s svojim sijajem le malo ogrevala. Ob

Pot nazaj ni bila nič lažja. Kljub pozni popoldanski uri so še vedno hodili proti vrhu. Po programu, ki so ga pripravili organizatorji poha, da je bilo za prvi dan dovolj. Toda kam s 164 Velenjčani ob več sto ostalimi obiskovalci, ki so želeli prenočiti v kočah triglavskega pogorja. Na Kredarici je bilo rezerviranih štirideset ležišč. Koča Planika je bila popolnoma zasedena. Od pijače, ki je bila najbolj iskana, pa so imeli le vino. Podobno je bilo tudi na ostalih kočah, na Doliču, Vodnikovi in Sta-

dveh ponoči je prišla za nami večja skupina naših, ki so presenečeni ob taki situaciji prespali tako kot mi, kar na prostem. Nekaj pa se jih je napatilo kar v dolino do Savice.

Zjutraj ob petih smo le dobili tako željeno pivo. Upravna hiša doma je pripravila nekaj zabojev piva za naš povratak v nedeljo. Kajti prejšnji dan so v petnajstih minutah popili vse kar so prinesli v kočico s petimi mularji.

Kljub neprespani noči smo se ob misli, da morajo ostati, ki so prenočili v kočah pod Triglavom prehoditi še isto to pot, kar dobre volje podali naprej preko Komarče do Savice.

NA PIKNIKU POZABILI NA UTRUJENOST

Sindikalni organizaciji rudarskega šolskega centra in rudnika lignita Velenje, ki sta skupaj s PD Velenje organizirali pohod, sta pripravili v Bohinju pod Skalco piknik za vse udeležence. Ob obilni jedi in pijači smo kmalu pozabili na prehojeno težavno pot. Razlegla se je pesem. Ob zvokih harmonike pa so nekateri kljub utrujenosti veselo zaplesali. Konec dober vse dobro, tako so verjetno menili vsi. Ostali pa bodo prijetni spomini na Triglav, ki vselej nudi obiskovalcem nova doživetja.

NAROČILNICA

Podpisani(a) _____

natančen naslov _____

zaposlen(a) pri _____

št. osebne izkaznice _____ izdane od _____

naročam knjige **TI VRAŽJI FANTJE V LETEČIH SKATLAH.**

Prednaročniško ceno 280 din bom plačal(a) — nenkrat — v 5 zaporednih mesečnih obrokih (4 obroki po 60 din in 1 obrok po 40 din) — po prejemu računa, na: MLADINSKA KNJIGA, Velenje.

Bodo potrebni semaforji?

RUDNIK LIGNITA VELENJE

bo za šolsko leto 1973/74 podelil

ŠTIPENDIJE

za šolanje na naslednjih šolah:

- rudarska fakulteta — 5 štipendij
- ekonomska fakulteta — 3 štipendije
- fakulteta za strojništvo — 3 štipendije
- fakulteta za elektrotehniko — 1 štipendija
- za študij fizike — 1 štipendija
- za študij matematike — 2 štipendiji
- za študij sociologije — 1 štipendija
- rudarska tehniška šola — 6 štipendij
- TSS — elektro — jakl tok — 4 štipendije
- TSS — strojna — 4 štipendije
- TSS — gradbeništvo — 1 štipendija
- TSS — varilstvo — 2 štipendiji

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na kadrovsko-socialni sektor rudnika lignita Velenje.

Prijavi naj bodo priloženi naslednji dokumenti:

- prepis zadnjega šolskega spričevala
- potrjeno o premoženjskem stanju
- trimesečni popreček osebnih dohodkov staršev
- zadnji odrezek o nakazilu pokojnine, če so starši upokojeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubljenega moža, ata, deda in tasta

DOMINIKA TRBOVŠKA

ZLEBNIKOVEGA ATA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in darovalcem cvetja, ki so ga v tako velikem številu spremljali na zadnji poti. Posebna zahvala dr. Dečku in vsemu zdravstvenemu osebju bolnice Planika v Topolšici za njihovo skrb in pomoč ob njegovi boleznici. Posebna zahvala tudi SOB Velenje in govarniku tovarisu Milošu Volkju za tople poslovilne besede. Zalujoči: žena Frančiška, hčerke Jerica, Mici, Stefka, Oto z družinami, Alojz in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti dragagega moža in očeta

JANEZA SLATNARJA

upokojenega vodje krom oddelka
Tovarne usnja Soštanj

se zahvaljujemo upravi TUS, bivšim sodelavcem krom oddelka in sindikatu TUS, planinskemu društvu Soštanj, godbi Zarja, pevcem, Skupščini občine Velenje, krajevni skupnosti Skorno-Sentflorjan ter ostalim družbenopolitičnim organizacijam in društvom za izkazano čast in pozornost.

Zahvaljujemo se tudi govarnikom: predsedniku krajevne skupnosti Skorno-Sentflorjan, nadalje tovarisu Milošu Volkju, Rafaelu Kopušarju in Viktorju Kojcu za poslovilne besede. Iskrena hvala mnogim darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki ste nam izrazili sožalje in ga tako številno spremljali na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena, sin Zdenko in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragagega moža in očeta

LUDVIKA KOSEDNARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga spremljali na zadnji poti, mu darovali cvetje in vence ter nam izrazili sožalje. Posebno se zahvaljujemo dr. Reberniku in dr. Crepišku, ki sta mu ob težki boleznici nudila pomoč. Zahvaljujemo se kolektivni rudnika za darovane vence in vsem stanovalcem Tomšičeve ulice 24, ki so mu darovali vence in cvetje ter nam denarno pomagali. Posebna zahvala tudi godbi na pihalu RLV in govarnikom.

Zalujoči: žena Kristina, herčka Vlasta in sin Milan

PRODAJAMO

garaže v središču Velenja, v 100-stanovanjskem bloku ob Prešernovi cesti.

Pogoji:

1. Cena 17.000,00 din po garražnem mestu.
2. Plačilo:
 - a) v 8 dneh od podpisa pogodbe 100 %;
 - b) v 8 dneh od podpisa pogodbe 50 %, 50 % do 31. 12. 1973, z 12 % obrestmi.
3. Rok predaje: 8 dni po podpisu pogodbe.
4. Garancija: 2 leti.
5. Garaže so ogrevane.

Zainteresirani nas je pisмено ali osebno oglasijo na upravitelju:

SGP »VEGRAD« Velenje,
Komerzialna služba
Telefon: 85-250

KOMUNALNO-OBRTNI CENTER VELENJE

Koroška 46

išče nove sodelavce in razglaha prosta delovna mesta:

VODJO TOZD KOMUNALA

pogoj: visoka ali višja izobrazba gradbene ali komunalne smeri, najmanj 2 leti prakse v operativi ter moralna in politična neoporečnost

GEOMETER

pogoj: ustrezna izobrazba, zazelenja praksa

OBRAČUNSKI TEHNIK

pogoj: gradbeni tehnik z večletno prakso

NABAVNI REFERENT

pogoj: srednja izobrazba z večletno prakso v nabavi

TEHNIČNI RISAR

pogoj: ustrezna izobrazba z nekaj prakse

ADMINISTRATOR- STROJEPISAC

pogoj: administrativna šola z nekaj prakse

Kandidati naj se osebno oglasijo v tajništvo podjetja Velenje, Koroška c. 46, kjer bodo dobili podrobnejše informacije.

FILMI

KINO »SVOBODA« VELENJE

- Petek, 24. 8. ob 17.30, sobota, 25. 8. in nedelja 26. 8. ob 17.30 in 19.30 — angleška barvna komedija DOKTOR V NEPRIKLIKI
- Torek, 28. 8. ob 11.8. uri angleški barvni film SPREHOD PO DEZJU
- Sreda, 29. 8. in četrek, 30. 8. ob 17.30 in 19.30 francoska barvna kriminalka STOP ZA MORILCA
- Petek, 31. 8. ob 17.30 angleška barvna kriminalka V SLUŽBI NJENEGA VELICANSTVA

KINO »DOM KULTURE« VELENJE

- Ponedeljek, 27. 8. ob 17.30 angleški barvni film SPREHOD PO DEZJU

MAI glasbi

PRODAM

• Gradbeno parcelo na Konom, 800 kvadratnih metrov in pripadajočo kmetijsko parcelo, 500 kvadratnih metrov (za vrt ali sadovnjak) prodam najboljsemu ponudniku. Interesenti naj javijo naslov v uredništvo tednika NC.

STROJNA SKUPNOST V REČICI

Avgust je mesec, ko velike zelene površine, kjer raste hmelj, oživijo. Obiralci — stari in mladi, domači in tuji, prihajajo že v ranih jutranjih urah s košarami in vrečami ter potem ves dan pridno gibljejo svoje prste ter si prizadevajo, da bi napolnili čimveč škafov. Ker je avgust tudi mesec, ko se iztekajo za nekatere šolarje kar prekratke počitnice, si mnogi prislužijo denar za šolske knjige in druge potreščine kar v hmelju. Drugi pa prislužen denar uporabijo spet kako drugače. Tako je bilo iz leta v leto, ponekod so hmeljišča še danes polna obiralcev, drugje pa ni opaziti skoraj nobenega.

Ko smo bili pred dnevi v Rečici ob Paki, so bila hmeljišča prazna. Nikjer nobenega obiralca. Na njihvah smo srečevali le dva ali tri domačine, ki so pridno rezali trte ter jih nalagali na vozove ali prikolice traktorjev. Precej

Podgorška. Namen te skupnosti je, da si bodo s skupnimi naložbami kupovali potrebne kmetijske stroje in naprave ter si tako čim-

Ivan Podgoršek

bolje olajšali težko kmečko delo. Za obiralni stroj, ki so ga letos kupili, je bilo treba zbrati kar 40 starih milijonov. Približno dva stara milijona pa so dali za nakup lope, v kateri je spravljen stroj. Pri tem pa je treba še povedati, da so hmeljarji, člani skupnosti, naleteli na veliko razumevanje pri Trgovskem in proizvodnem podjetju ERA — kmetijski obrat Soštanj in Ljubljanski banki podružnica Velenje, kjer so dobili kredit z ugodnimi pogoji.

Člani skupnosti so podpisali tudi pogodbo, s katero je določeno, kakšne so njihove dolžnosti in pravice. Pogodbo so podpisali za obdobje desetih let, lahko pa jo po potrebi tudi podaljšajo.

Stroške vzdrževanja so si razdelili glede na število obranih trt ali opravljenih žetvenih ur. Kmetje imajo namreč tudi že skupen kombajn.

«Novi obiralni stroj je res velika pridobitev za nas,» je dejal predsednik prve strojne skupnosti v naši občini Avgust Podgoršek. «Njegova zmogljivost znaša 280 trt, dejansko pa obere okrog 240 trt na uro. Stroj dela ves dan, ponoči in podnevi. Upravljalca ga dva delavca — strojnik in vlagalec. Za dovažanje in odvažanje hmelja pa skrbi lastnik sam, kakor tudi za odvoz odpadkov in čiščenje okolice stroja.»

Ob stroju smo ujeli Ivanko Ježovnik: «Jaz spadam med bolj majhne hmeljarje. Imam le 1600 sadik, vendar sem se kljub temu vključila v skupnost. Da bomo lažje delali. Z mojem sva namreč doma sama, vsako leto pa sva potrebovala 12 obiralcev. Zdaj nama pomaga le sosed.»

Tudi kmet Ferdo Lukner, ki je drugi največji hmeljar v Rečici, je povedal, da bo sedaj veliko lažje. «Vsako leto je težje dobiti obira-

Ivanka Ježovnik

ralce. Mladi grede raje v tovarne, stari pa ne moremo toliko delati. Vsako sezono sem moral poiskati 30

obiralcev. V kraju sem jih dobil okrog petnajst, druge pa sem moral iskati vsepovsod. Veliko časa sem porabil že samo s tem, da sem jih nabral. Poleg tega je bilo treba za obiralce iz drugih krajev priskrbeti hrano in jim nuditi seveda stanovanje. Zdaj pa teh problemov ne bo več. Vsaj upamo tako.»

Če bi upoštevali pogovor, da se dan sodi po jutru, potem bi lahko zapisali, da hmeljarji iz Rečice nimajo sreče. Upamo pa, da so težave nastopile le prvi dan in da jih zdaj nimajo več. «Veliko smo pričakovali od tega stroja, saj smo upali, da bo hmelj spravljen v dobrih desetih dneh in to brez obiralcev,» se je vključil v pogovor Ivan Podgoršek. «Pa so že na samem začetku nastopile težave. Najprej ni bilo elektrike, ko je končno prišla, pa se nam je pokvaril stroj.» Prav Ivan Podgoršek je našel problem, ki nastopa z obiralnim strojem. Da bi delo potekalo čim hitreje, so si kmetje napravili raspored, ob kateri uri bo kdo na vrsti. Ko stroj obira za enega, ima drugi trte že porezane in pripravljene za obiranje. Tako je bilo tudi oni dan.

Veliko število trt je bilo že porezanih, ko je zmanjkalo električne energije. In kaj storiti, da hmelj ne bi ovenel!? Na srečo je elektrika vendarle pritekla, pokvaril pa se je stroj. Nič hudega, bi si morda kdo mislil. Poklicati je treba servis in okvara bo odpravljena. To so stotili tudi hmeljarji in zvedeli, da bodo morali čakati, da bodo prišli na vrsto. Ne vemo, kdaj je prišel predstavnik servisa in popravil obiralni stroj, ker smo prej odšli. Prepričani pa smo, da bo treba servisno službo okrepiti. V nasprotnem se lahko zgodi, da bodo imeli kmetje veliko več uničenega hmelja in s tem strojem več izgubili kot pridobili.

Uspeh Šoštanjskih miličnikov

Usnjarji so izmikali usnje

Zaradi utemeljenega suma, da so v tovarni usnja v Soštanju izmikali usnje, so pristojni organi uvedli preiskavo zoper Jurija Marinška iz Topolšice 78, dalje zoper brata Stanislava in Branka Penšek iz Topolšice 162 ter Draga Stropnika iz Topolšice 101. Pri izvršenih preiskavah so odkrili in zasegli za blizu milijon starih din vrednosti usnja, zlasti svinjskega velurja. Usnje so vrnili podjetju, preiskava pa se nadaljuje.

Po Soštanju in okolici se je to poletje začelo sušljati, da nekateri delavci skrivaj odnašajo iz tovarne usnje. Ko je to prišlo tudi na uho delavcev milice v Soštanju, so ti seveda takoj stopili v akcijo. Na stanovanju Jurija Marinška, ki sedaj služi kadrovski rok, so odkrili nekaj kosov velurja, ugotovili pa tudi, da je dal po pet kosov Mariji Katič in Stanku Koželniku. Te kože so nosili šivat krojaču Anastaziju Suligoju v Topolšici. Kakor je izpovedal Stanko Koželnik iz Sentflorjana, mu je Marinšek ob neki priložnosti konec lanskega leta dejal, da naj pride do transformatorja za usnjarno. Tja je prinesel 20 kosov. Usnje sta stlačila v polivinilaste vreče. Za pomoč je dobil od plena pet kosov. Po sedanjih ugotovitvah gre pri Marinšku za usnje v vrednosti nad 300.000 starih din.

Stanislavu Penšku so nekaj usnja najprej našli v garderobni omarici v tovar-

ni, nato še doma. Usnje je tihotapil iz tovarne na prtljažniku mopeda (menda pod aktovko). Stanislav je povedal, da pripada del najdenih kosov bratu Branku. Ta je sicer trdil, da je kupil v Slovenjem Gradcu, vendar tam takega usnja ne izdelujejo. Bratoma so zasegli usnja za 5.425 din (542.000 starih din). V tem je zajeto tudi tisto, kar je dobil Silvo Škrbot iz Metlič.

Pri Dragu Stropniku so našli z usnjem prevlečen kavč in druge kose. Tudi Stropnik je nekaj usnja prodal in sicer Hermanu Pregovniku, Slavku Ločanu in Darku Menihu, prvemu posredno. Pri njem gre skupno za nad sto tisoč starih din. Sicer pa navedene številke pri osumljenih najbrž še niso dokončne, tako da bodo nazadnje lahko manjše ali večje. To bo pokazala nadaljnja preiskava in pa seveda obravnava pred sodiščem.

Ferdo Lukner

bolj živahno kot na njihvah pa je bilo sredi vasi. Okrog velike lesene lope je stalo več domačinov, ki so z zanimanjem opazovali svojo veliko pridobitev — obiralni stroj.

Podobno kot v drugih krajih so tudi hmeljarji iz Rečice imeli vsako leto težave, kako dobiti zadostni obiralcev. Zato so začeli razmišljati, kako bi ta problem kar najbolje in čim hitreje rešili. Rešitev so videli v obiralnem stroju. Petnajst kmetov iz Rečice in Podgorja se je združilo in ustanovilo teko imenovano vaško strojno skupnost, za predsednika pa so imenovali kmeta Avgusta

VODA DRAGOCENA

Zaradi suše je nastalo pomanjkanje pitne vode. Ker približno tretjino pitne vode prečrpavamo s pomočjo električne energije, Elektrogospodarstvo pa dnevno odvzema elektriko za določen čas, je pomanjkanje pitne vode še večje.

Zato smo prisiljeni za

vse dneve v delavnih omejitih porabo pitne vode. V smislu 42. člena odloka o splošnih pogojih za uporabo vode iz javnih vodovodov (Uradno glasilo SO Velenje št. 5/69) za vse dneve v delavnih prepovedujemo

- škropljenje vrtov in zelenic

- škropljenje cest
- pranje avtomobilov
- polnjenje kopalnih bazenov

Kršitelje bomo prijavili sodniku za prekrške.

Tudi v gospodinjstvi potrošnji priporočamo skrajno varčevanje. V kolikor bo pitne vode še primanjkovalo, jo bomo primorani ob delavnih za nekaj ur zapirati.

Prosimo občane, da z razumevanjem upošte-

vajo to prepoved, dovoljujemo pa neomejeno porabo vode ob nedeljah. Zatorej prosimo, da odlagajo vsa dela kot zalivanje vrtov, pranje avtomobilov in podobno na nedeljo. Prosta potrošnja vode ob nedeljah je od 0,00 do 24,00. O spremembah vas bomo obveščali preko tednika »Naš čas«.

KOC Velenje izvaja projekte novih zajetij pitne vode, katere bomo

vključevali v obstoječi vodovod v začetku prihodnjega leta. Zajeli bomo podzemne vode iz triadnih plasti v Hrastovcu in to 30 l/sek, ter novo zajetje v Paki — tudi 30 l/sek.

Upamo, da nam v letu 1974 ne bo potrebno omejevati potrošnje pitne vode.

KOC Velenje

• **KEMPIRANJE ZA TURISTE S PLITKIM ŽEPOM** — Podatki turističnih agencij kažejo, da je število turistov presešlo vse sedanje rekorde. Promet je večji kot pa so pričakovali, vse več pa je tudi tujecev, ki letujejo pri nas. Domačih turistov je letos nekoliko manj. Kljub povečanim življenjskim stroškom pa marsikdo želi del dopusta preživeti na morju. Ker so cene v hotelih za domače goste previsoke, le-ti se odločajo za letovanje pri zasebnikih, letovišnih ali kampih. Kempiranje ima namreč kljub nekaterim slabim tudi dobre strani. Kempti so med drugim postavljeni blizu morja, na najlepših mestih in omogočajo da dopust preživimo v neposrednem stiku z naravo. • **SKOPJE — MESTO JUNAK** — Deset let je minilo, ko se je glavno makedonsko mesto samo v nekaj minutah spremenilo v ruševine, pod katerimi je našlo smrt 1070 ljudi. Danes se je Skopje kot Feniks dvignilo iz pepela v novo sodobno mesto, v katerem živi skoraj dvakrat več ljudi kot pred katastrofo. Zahvaljujoč pomoči vseh naših narodov in vsega sveta Skopje že zdaj spominja na mesto 21. stoletja. Novo Skopje je v prvi vrsti delo njegovih prebivalcev, ki jih je predsednik republike Josip Broz Tito odlikoval za izredne uspehe z redom junaka socialističnega dela. Skopje je prvo naše mesto, ki je dobilo to visoko odlikovanje. • **ZACELI SO GRADITI SPOMINSKI DOM V KUMROVCU** — potem ko so mladinske delovne brigade pripravile teren v Kumrovcu, so te dni začeli graditi spominski dom borcev in mladine v rojstnem kraju tovariša Tita. Ob pomoči mladinskih delovnih brigad bo dela izvajalo ljubljansko podjetje »Hidrotehna«. Skupna predračunska vrednost tega objekta znaša 100 milijonov dinarjev. Dosej so v vsej državi zbrali približno 56 milijonov, od tega največ na Hrvaškem. Prebivalci in gospodarske organizacije Beograda so zbrali 10 milijonov dinarjev.